

Uzasadnienie

Pismem z dnia 04.11.2013 r. (data wpływu do Kancelarii Sejmiku 06.11.2013 r.) TARA-AGRA Spółka z o.o. z siedzibą w Stanominie złożyła skargę na Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego na nie załatwienie w terminie skargi wniesionej w dniu 02.07.2013 r. na pracę Starostwa Powiatowego w Białogardzie, związanej z obszarem położonym w powiecie białogardzkim, gminie Białogard, obręb Rawino dot. zaniedbania i nienależytego nadzoru wykonywania zadań, naruszenia praworządności w zakresie zapisów ustawy prawo geologiczne i górnicze oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, a także naruszenia interesu prawnego skarżącego.

Komisja Rewizyjna zajmowała się zagadnieniami związanym z ww. skargą na posiedzeniach w dniach 18.11.2013 r., 16.12.2013 r., 10.01.2014 r.

Po analizie zgromadzonej w sprawie dokumentacji oraz wysłuchaniu Dyrektora Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego, Komisja Rewizyjna ustaliła co następuje:

W dniu 4 lipca 2013 r. do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego wpłynęła skarga podmiotu TARA-AGRA Spółka z o.o. w Stanominie. Po dokonaniu analizy treści skargi - w dniu 15 lipca 2013 r. skarga została przekazana według właściwości do Wojewody Zachodniopomorskiego.

W dniu 23 lipca 2013 r. Dyrektor Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego, działając z upoważnienia Wojewody Zachodniopomorskiego, przekazała, przedmiotową skargę do Geologa Wojewódzkiego, (czyli faktycznie ponownie do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego), pomimo że wcześniej Geolog Województwa stwierdził, iż nie jest właściwy w przedmiotowej sprawie.

W związku z powyższą sytuacją, w dniu 25 lipca 2013 r., Geolog Wojewódzki za pośrednictwem Dyrektora Wydziału Ochrony Środowiska, ponownie przekazał skargę do Wydziału Organizacji i Rozwoju Zasobów Ludzkich Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego, po raz kolejny wskazując na brak swojej kompetencji do załatwienia skargi.

W dniu 30 lipca 2013 r., po telefonicznych uzgodnieniach z Dyrektorem Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego oraz ustaleniu, że skarga podmiotu TARA-AGRA Sp. z o.o. z siedzibą Stanominie, została błędnie przekazana do Geologa Wojewódzkiego, skargę tę, na prośbę Pani Dyrektora ponownie zwrócono do Wojewody Zachodniopomorskiego.

15 października 2013 r. przedstawiciel Skarżącej Spółki, przekazał do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego, za pośrednictwem poczty elektronicznej kolejne uwagi dot. danej sprawy wraz ze skanem pisma Wojewody Zachodniopomorskiego skierowanego do Spółki TARA-AGRA w Stanominie, (mimo, iż z treści pisma wynika, iż „całość zebranej dokumentacji została przesłana Marszałkowi Województwa oraz Zachodniopomorskiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie – do wiadomości i wykorzystania w ramach kompetencji posiadanych przez te instytucje”, w treści pisma brak adnotacji („rozdzielnika”), iż przekazuje się ją do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego). W związku z powyższym Wydział Ochrony Środowiska 18 listopada 2013 r. przekazał całość przesłanej przez Skarżącą Spółkę dokumentacji do Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z prośbą o poinformowanie o wynikach kontroli. W tym samym dniu wysłano informację, w której poinformowano Spółkę TARA-AGRA o przekazaniu dokumentacji.

Analiza prawna dokumentacji prowadzi do wniosku, iż skarga złożona przez Spółkę TARA-AGRA (zarówno pismem z dnia 1 lipca 2013 r., jak i z dnia 4 listopada 2013 r.) została sformułowana jako skarga na pracę Starosty Powiatowego w Białogardzie. Analiza przepisów prowadzi do wniosku, że w poruszanych przez skarżącego kwestiach, kompetencje ma właśnie Starosta.

Marszałek Województwa, nie jest jednak organem właściwym do rozpoznania skargi na Starostę. Zgodnie z art. 229 pkt 2 i pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267.), jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego (...) w sprawach należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej jest wojewoda lub organ wyższego stopnia; w sprawach pozostałych skarg na działalność zarządu powiatu oraz starosty, organem właściwym jest rada powiatu.

Skarżąca Spółka w analizowanej dokumentacji porusza dwa problemy:

1. Nieterminowe zakończenie rekultywacji zlikwidowanego zakładu górniczego, niezgodności w obszarze poddanym rekultywacji, i ewentualne nałożenie opłat z tego tytułu – właściwy w sprawie jest Starosta Białogardzki. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1205): „Jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej, właściwym w sprawach ochrony gruntów rolnych jest starosta, a gruntów leśnych - dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych, z wyjątkiem obszarów parków narodowych, gdzie właściwym jest dyrektor parku.”. Zgodnie natomiast z art. 28 ust. 3 i ust. 4 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych: „w razie niezakończenia rekultywacji gruntów zdewastowanych w okresie, o którym mowa w art. 20 ust. 4, stosuje się opłatę roczną podwyższoną o 200% od dnia, w którym rekultywacja gruntów powinna zostać zakończona.” oraz: „w razie niewykonania obowiązku rekultywacji gruntów zdegradowanych ustala się, w drodze decyzji, obowiązek corocznego wpłacania na wyodrębniony rachunek bankowy zarządu województwa, o którym mowa w art. 22b ust. 2, lub na Fundusz Leśny, przez osobę powodującą ograniczenie wartości użytkowej gruntów, równowartości opłaty rocznej w takiej części, w jakiej nastąpiło ograniczenie wartości użytkowej gruntów (...) Opłaty te uiszcza się do czasu wykonania obowiązku rekultywacji.”.

Ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych stosuje zatem unikalną konstrukcję: decyzję wydaje starosta, ale wpływy z opłat podwyższonych, wpłacane są na wyodrębniony rachunek bankowy Zarządu Województwa. Stąd prawdopodobnie Skarżąca Spółka uważa, że właściwy w sprawie jest Marszałek Województwa, podczas gdy zgodnie z przepisami ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, decyzję w sprawie powinien wydać Starosta, a wynikająca z niej należność będzie wpłacana na wyodrębniony rachunek województwa. Co więcej, Marszałek Województwa nie ma uprawnień, aby samodzielnie wydać decyzję lub podjąć czynności w tym zakresie; może jedynie oczekiwać na ustalenie stosownych opłat w drodze decyzji przez Starostę.

W sprawach związanych z rekultywacją zakładu górniczego, jak wynika z cytowanych wyżej przepisów (o ile zarzuty Skarżącej Spółki się potwierdzą), decyzję powinien zatem wydać Starosta Białogardzki. Dopiero po wydaniu decyzji, jeżeli właściciel nie wpłaci wynikających z niej należności, Marszałek będzie miał kompetencje do jej egzekwowania, zgodnie z art. 22b ust. 4 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

2. Skarżąca Spółka podnosi również fakt wydobywania i wywóz piasku z terenu byłego zakładu górniczego. Zastosowanie znajduje tu ma ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2011 r. Nr 163, poz. 981 ze zm.). Sprawa nie dotyczy składowiska odpadów (w tym zakresie Marszałek Województwa ma kompetencje), ale wydobywania kopalni bez wymaganej koncesji. Zgodnie z art. 140 ust. 1 i 2 ustawy ww. ustawy, działalność wykonywana bez wymaganej koncesji albo bez zatwierdzonego projektu robót geologicznych podlega opłacie podwyższonej. Organami właściwymi w tych sprawach są:

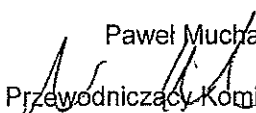
- 1) minister właściwy do spraw środowiska w odniesieniu do działalności:
  - a) wykonywanej w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej,
  - b) w zakresie podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji,
  - c) w zakresie podziemnego składowania odpadów,;
  - d) w zakresie poszukiwania lub rozpoznawania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla,
  - e) w zakresie podziemnego składowania dwutlenku węgla;
- 2) starosta w zakresie niewymienionym w pkt 1.

Ponadto, kontrolę byłego zakładu górniczego, przeprowadzić może organ nadzoru górniczego, czyli Okręgowy Urząd Górniczy w Poznaniu. Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze, w przypadku wystąpienia stwierdzenia wykonywania działalności bez wymaganej koncesji właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji, nakazuje wstrzymanie działalności.

Reasumując należy podnieść, iż skarga dotyczy m.in. zadań Starosty określonych w ustawie Prawo geologiczne i górnicze, które są zadaniami z zakresu administracji rządowej (art. 156 ust. 3 ustawy Prawo geologiczne i górnicze), skarga w sposób właściwy została przekazana do rozpatrzenia Wojewodzie na podstawie art. 229 pkt 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Marszałek Województwa, jak i Sejmik Województwa nie mają wpływu na sposób załatwienia skargi przez Wojewodę.

Biorąc pod uwagę powyższą argumentację, skargę TARA-AGRA Spółki z o.o. z siedzibą Stanominie na Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego, na podstawie art. 229 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267.), należy uznać za bezzasadną.

Paweł Mucha

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej
Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego

Pouczenie:

Zgodnie z treścią art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013, poz. 267) w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez powiadamiania skarżącego.